

VANHOJA JA UUSIA YSTÄVIÄ

Löytäisikö Lea uuden
ystävän?

Maryssa Dennis
kirkon lehdet
(Perustuu tositapahtumaan)

Lea kurkisti kolmannen luokan luokkahuoneeseen. Pulpetit oli järjestetty siisteihin riveihin, ja seinillä oli värikkäitä julisteita. Useimmilla muilla oppilailta oli jo ystäviä luokassa, ja he juttelivat keskenään.

Lea istuutui pulpettinsa ääreen. Hän ei oikeastaan tuntenut ketään tässä luokassa. Hän toivoi, että saisi tänä vuonna koulussa uuden ystävän.

"Hei."

Lea kohotti katseensa. Hänen viereensä oli istunut eräs tyttö.

"Minun nimeni on Anna", tyttö sanoi. "Ollaanko kavereita?"

Lea hymyili. "Totta kai!"

Myöhemmin Lea ja Anna söivät yhdessä ruokatunnilla. Välitunnilla he pelasivat palloa ja hyppäsivät narua. Koulupäivän päätteeksi Anna vilkutti Lealle bussin ikkunasta. "Nähdään huomenna", hän sanoi.

Siitä lähtien Lea ja Anna olivat hyviä ystäviä. He leikkivät yhdessä joka päivä. Talvella he tamppasivat lumeen pitkiä polkuja. Kun lumi oli jäänyt liukkaaksi, he liukuivat polkuja pitkin. Kerran he tekivät kahdestaan tiedeprojektin, jonka aiheena oli avaruus. Leasta oli hauskaa tehdä planeetoista kertova juliste Annan kanssa.

Eräänä päivänä Anna alkoi kuitenkin käyttäytyä oudosti. Hän ei vastannut aamulla Lean vilkutukseen. Hän siirtyi toiseen matematiikan harjoitusryhmään. Ja ruokatunnilla hän ei sanonut melkein sanaakaan.

"Hei", Lea kysyi, "mikä sinulla on?"

Anna huokaisi. "Tuota, meidän ei ehkä pitäisi olla niin paljon yhdessä. Ystäväni Amanda sanoi, että olet outo."

"Ai." Lea rypisti otsaansa. Hänellä ja Annalla oli hauskaa yhdessä. Miksi Annalle oli niin tärkeää, mitä muut ajattelivat?

Anna sanoi, että he voisivat olla edelleen ystäviä, mutta sen jälkeen hän ei enää puhunut Lean

kanssa. Lea yritti olla tuntematta pahaa mieltä, mutta oli vaikeaa olla yksin, kun Anna leikki muiden kanssa.

Sitten lukuvuosi tuli päätökseen ja kesäloma alkoi. Lean päivät täyttyivät kaikenlaisesta kivasta tekemisestä. Hän kävi balettitunneilla ja ruoanlaittokurssilla. Hän osallistui myös ompelukurssille parhaan ystävänsä Ellan kanssa.

Ella ja Lea olivat tunteneet toisensa pienestä pitäen. He kävivät samaa koulua mutta eivät olleet koskaan olleet samalla luokalla. Toisinaan Ella tuli Lean luokse leikkimään. Lea löysi leikkilasi, jotka näyttivät Ellan silmälaseilta, ja laittoi ne päähän. Se sai Ellan nauramaan.

"Uskomatonta, että kesä on jo melkein ohi", Ella sanoi. "Olisi kiva, jos voisimme olla enemmän yhdessä."

Lea hymyili. "Niin minustakin."

Uusi lukuvuosi lähestyi vauhdilla. Lea oli innoissaan neljännelle luokalle menemisestä mutta häntä myös vähän jännitti. Suurimman osan ajasta häntä ei haitannut olla yksin. Vuosi olisi kuitenkin pitkä aika, jos hänellä ei olisi luokassa yhtään ystävää. Hän muisti, miltä hänestä tuntui, kun Anna lakkasi olemasta hänen ystävänsä. Hän ei halunnut tuntea itseään yksinäiseksi.

Lea rukoili taivaalliselta Isältä jatkuvasti rauhaa. Kun kesäloma päättyi, hänellä oli toiveikas olo. Hän tiesi, että kaikki järjestyisi.

Ensimmäisenä koulupäivänä Lea astui uuteen luokkahuoneeseen.

"Lea!"

Hän ei ollut uskoa silmiään. Ella oli hänen luokassaan!

Ella juoksi Lean luo ja halasi häntä. "Olen niin iloinen, että olet täällä. Tästä tulee kaikkien aikojen paras vuosi!"

Lea hymyili leveästi. Hän tiesi, että taivaallinen Isä oli ollut hänen kanssaan silloinkin kun hänellä oli vaikeaa. Ja Ella oli oikeassa – tästä vuodesta tulisi tähänastisista kaikkein paras!

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.